

ก 2013

ຄຸນຄ່າທາງໂກຂະນາກາຮອງຄ້ຳເມັດແໜ່ງ

ໂຄງກາຣເພຍແພວ່ຄວາມຮູ້ຝ່ານສໍ້ອນວລະຫນ ສາມາຄມໂກຂະນາກາຮແໜ່ງປະເທດໄກຍາ

ທີ່ອະນຸມັດການວິຊາການກ່ຽວຂ້ອງກາງ

ถ้วนสีดแห่งต่าง ๆ ที่ท่านทั้งหลายคุ้นเคยกัน เช่น ถัวเหติอง ถัวเจียว ถัวแมง ถัวคำ ฯลฯ ถัวต่าง ๆ เหล่านี้มีความต่ำคัญในเชิงไกชนการ เพราะมีสารอาหารหลายชนิด และมีโปรตีนต่อหนึ่งกรัม (ถัวเหติองมีโปรตีน ร้อยละ 34 ถัวเจียวมีโปรตีน ร้อยละ 23.4 ถัวแมงมีโปรตีนร้อยละ 22.4 ถัวคำมีโปรตีนร้อยละ 23.8) การที่ถัวชนิดต่าง ๆ นี้มีโปรตีนในปริมาณที่สูง ซึ่งบางชนิดมีโปรตีนมากกว่าในเนื้อสัตว์นั้น จึงมีการจัดถัวเมสีดแห่งไว้ในอาหารหมูที่ 1 เช่นเดียวกับเนื้อสัตว์ต่าง ๆ ไข่ นม นอกจากบริโภคโปรตีน แล้วซึ่งมีสารอาหารอื่น ๆ อีกหลายชนิด ทั้งคาร์บอไฮเดรต ไขมัน เกรอเร่อ วิตามิน รวมทั้งไข้อาหาร แม้ว่าถัวเมสีดแห่งจะมีโปรตีนในปริมาณที่สูง แต่ก็มีข้อจำกัดในเรื่องคุณภาพของโปรตีน ก่อร้ายคือ การออกน้ำที่เข้าเป็นน้ำงดด้วย เช่น เมไทโอลนีน ชิตตีน

เป็นถัวลิสง และเป็นถัวเหติองที่สักดิเตาไขมันออกแล้ว จะมีโปรตีนประมาณร้อยละ 60 นอก จากนี้เป็นถัวเหติองอังเป็นแหล่งที่ดีของแคลเซียมและเหล็ก และถัวเมสีดแห่งแทนทุกชนิดจะมีเหล็ก วิตามินบี-พาสี วิตามินบี-ธอส และในอะซิน ถัวฟิกอ่อนของถัวคำและเมสีด จะเป็นแหล่งของวิตามินเอ และวิตามินซี ซึ่งจะมีน้อยมากเมื่อเป็นถัวเมสีดแห่ง

นักวิจัยบางคนได้รายงานไว้ว่า การกินถัวเมสีดแห่งที่มีไข้อาหารจะช่วยลดบริโภคไขมันเตอรอล ในเลือดอย่างชัดเจน แม้ว่าจะมีการกินไขมันจากสัตว์ร่วมกับถัวเมสีดแห่ง

สำหรับท่านที่ไม่กินเนื้อสัตว์ การกินข้าวร่วมกับถัวเมสีดแห่ง จะช่วยให้ร่างกายได้โปรตีนที่สมบูรณ์เช่นเดียวกับการกินเนื้อสัตว์.